

□□□□□□□□

வடமொழியில் வியாச மகா முனிவர் அருளிய நமது இதிகாசங்களில் ஒன்றான 'வில்லிபாரதம்' என்னும் இலக்கியமாக சந்தமிழில் இனிய சயெயுள்களால் பாடியவர் வில்லிபுத்தூர். சப்தினதீ மலை, பொறாமலை, சகோதரர்களிடையே ஏற்படும் போர் அதன் காரண காரியங்கள் பாரதக் கதையில் மிகவும் அழகாக ஆழமாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. போர் என்பது விரும்பப்படாத ஒன்று என்ற போதிலும் இந்த உலகம் எப்பொழுதும் போரைச் சந்தித்துக் கொண்டதோன் உள்ளது. இன்றைய சமீபநிலையில் மனித மனம் ஒற்றுமை உணர்வு மறுத்து போரே தீர்வு என்ற நிலைமை நோக்கியே பயணிக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட நிலையில், மனிதனுக்கு இன்றும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும். தீநதமிழில் எழுதிய வில்லிபாரதம் ஆகும். போர் என்பது அழிவை ஏற்படுத்தி மனித சமுதாயத்தை சீர்குலையும் என்பதை இன்றைய சமீகத்திற்கு வலியுறுத்தும் காவியமாக விளங்கும். வில்லிபாரதத்தில் போர் நடந்த காலத்தையும் களத்தையும் அறியலாம்.

மனித மனம், மலேடோட்ட நிலையில் போரை வறொக்கக் கபியதாக இருந்தாலும், அதன் அடிப்படையில் இருக்கும் யுத்ததாகனம், நாசவெறி மிருகநிலை இவற்றால் அது எதை விலக்க முற்படுகிறதோ அதையே மீண்டும் மீண்டும் நாடிச் செல்கின்றது. இதற்கு தம் வரலாறே சான்றாகி அமகைகின்றன.

□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ :

ஒரு போரின் வறெறி தோல்வியை வீரம், அறிவு மற்றும் படபைலம் போன்றவை நிர்ணயிக்கும் கபுகளாக அமகைகின்றன. இவ்வை மற்றுமின்றி ஒரு போரூக்கான களமும் அமையாவிட்டால் மறே கபறிய கபுகள் சரியாக அமையப் பறெினும் என்பது சாதத்தியமின்றி ஒன்றாக அமகிறது.

பாரதப் போரில் அத்தகைய காலமும் களமும் யாரூக்குச் சாதகமாக அமறைந்தன என்பதையும் அறியலாம். தரூமத்தின் வாழ்வு தன்னவை எத்தனை சப்து கவ்வினாலும் தரூமம் மறுபடியும் வலெல்லும் என்று தரூமத்தைப் பாரதம் வலியுயுத்துகிறது.

மகாபாரதம் காலம் கி.மு முதல் நபுறறாண்டுக்கு முற்பட்டது என்று அனவையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பாண்டுவின் ஐந்து புதல்வர்களாகிய பாண்டவர்களும் திருதிராஷ்ரனின் நபுறு மக்களாகிய கவுரவர்களும் நாட்டூக்காக நடந்த போரே குரூச்சதே திரப் போர் 18 நாள் நடந்த போரில் கிருஷ்ணர் பாண்டவர் பக்கமும் அவரது சனேகைகள் துரியதோனன் பக்கமும் நின்று போர் புரிந்ததில் பாண்டவர் வறெறி

நிறுத்தும் மறவரின் வீ ரத்தயையும் அவர்தம் பரேர்ச் சயெல்களையும் இலக்கியங்களில் காணமுடிகிறது.

வில்லிபாரத பரேர் க்களத்தில் யானபைப்டை கரெண்டு வந்த கலிங்க மன்னன் தான் பறமுதுகிட்டுத் தரேற்கும், நிலை வந்ததே என்று எண்ணித் தரேில் ஏறித் தன் கயில் வில்லநேதியப் பரேர் சயெய் மறுப்டுகிறார். அந்தக் காட்சியை

‘வனென்னிடு கடகரி வீ ரன் வீ மன் முன்
முன்னடி கலங்குற முறிந்த வரறுகண்டு
என்னிது எமமொழிந்து ஏறு தரேராமும்
தன்னொடு சிலயைரேடும் தானும் தரேன்றினான்”

என்ற பாடலில் வழி அறியமுடிகிறது.

அதே பரேல் பகவரின் சனேயைக் கண்ட உத்தரன் அஞ்சித் தளாச்சியடநை்தான். அவனுக்கு அரச்சுனன் வீ ரத்ததை ஊட்டும் பரேரூட்டும் வீ ரனே பரேில் வில்லை வளைத்து நிற்கும் நிலையிலும் கயிடத்து வில்லை ஏந்தும் வகையிலும் உறுதியாக நின்று சிறிதும் தளராத பகவரை எதிர்த்துப் பரேர் சயெய்க்.

அவ்வரறு சயெய்தால் கடலால் சமூபப்பட்ட இந்த உலகத்தில் உன்னை எதிர்த்து நிற்கக் கட்டிய அரசர்கள் அச்சமடவரர் என்றும் பரேரில் வீ ரர்கள் தங்களின் வீ ரத்ததை முன் வளைத்து நம்பிக்கையுடன் பரேரிடுகின்றனர். இரூப்பினும் வறெறியரே, தரேல்வியரே அவர்களின் மனநிலையை பரேரூத்து பறெறு தந்து விடுகிறது. ஆயினும் அரசனின் உக்கம் மிகுந்த வரர்த்தகைளே அவர்களின் வீ ரத்ததை மிகுதிப்படுத்தும் என்ற சயெய்தியை வில்லிபாரதக் கதயின் வழி பறெறு முடிகிறது.

000000 0000000000 :

1. சிலப்பதிகாரம் - மலமும் உரயும். எழுத்தாளர், வ.த.இராமசூப்பிரமணியம். பதிப்பாளர் பம்புகார் பதிப்பகம். முதல், பதிப்பு 2009.
2. திருக்கூறள் பரிமலேழகர் உரை, புத்தக நிலயைம் (வானதி பதிப்பகம்), சனென்னை-17
3. கந்தசாமிக் கவிராயர் மு.ரா. - வில்லிபாரதம் பார்வதி, பதிப்பகம், சனென்னை. முதற்பதிப்பு 1976.

gmari3696@gmail.com

* கட்டுரயாளர் : திருமதி ஜெ.காண்சீ வி, பகுகதி நரே முனவரர் பட்ட ஆய்வாளர், அரசு கல்லரி, ஊட்டி